

நமது நம்பிக்கை

(ஒரு ஷீயா அறிஞரின் விளக்கம்)

ஆயத்துல்லாஹ்
மகாரிம் ஷீராஸ்

Title:
Namadhu Nambikkai
(Our Creed)

Tamil translation of 'Yigad e Maa'

Language:
TAMIL

Author:
Ayatollah Makarim Shirazi,
Qom, Iran.

1st Edition: 2005 May

No. Copies: 1000 copies

Published by:
Ameed Publishers Pvt. L^{td}.,
#7/2, 2nd Floor, Aga Abdullah St.
Richmond Town,
Bangalore 500 025
India.
Tel:080 30905013

Price: Rs.75.00

பதிப்புரை

இந்தியா, இலங்கை, மலேசியா, சிங்கப்பூர் மற்றும் மியான்மார் போன்ற நாடுகளில் ஏராளமான தமிழ் பேசும் ஷ்யாக்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். தமிழில் ஷ்யாக்கள் பற்றிய நூல்கள் அரிதாக இருப்பது அவர்களுக்கும் அவர்களைப் பற்றி வாசித்தறிந்து கொள்ள விரும்புவோருக்கும் சங்கடத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

அண்மைக் காலமாக மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றங்கள், குறிப்பாக ஈரானிலும் இராக்கிலும் ஏற்பட்ட நிகழ்வுகள் காரணமாக ஷ்யா முஸ்லிம்கள் பற்றி நிறையவே தொடர்பு சாதனங்கள் பேசத் தொடங்கின. ஷ்யா முஸ்லிம்கள் பற்றி தாறுமாறான எண்ணக் கருக்கள் உலகில் பரவ விடப்பட்டன.

இதனால் ஷ்யாக்களின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் செயற்பாடுகள் பற்றி ஆதாரபூர்வமாக விளக்கும் நூல்களின் தேவை நீண்ட காலமாகவே உணரப்பட்டு வந்தது. அப்பாரிய இடைவெளியை நிரப்பும் விதத்திலும் நமது இளம் சந்ததியினர் பயன்பெறும் வகையிலும் நாம் சில நூற்களை வெளியிடத் தீர்மானித்தோம்.

இந்த நூலை யாத்த பேரறிஞர் ஆயத்துல்லாவும் மகாரிம் ஷ்ரான் இன்றைய ஷ்யா உலகில் கண்ணியத்தோடு நோக்கப்படுகின்ற பெரும் சிந்தனையாளர்களுள் ஒருவராவார். நூற்றுக் கணக்கான நூற்களை யாத்துள்ள அன்னாரின் 25 வாலயுழ்க்கொண்ட தப்ஸீர் அல் அம்ஸல் அண்மைக் காலத்தில் வெளியிடப்பட்ட தலைசிறந்த தப்ஸீர்களில் ஒன்றாகும். அவர், பிக்ஷம், உஸூல், ஹதீஸ், தத்துவ ஞானம், வரலாறு, அரசியல், மொழி என்ப பல்வேறு துறைகளில் பாண்டித்தியம் மிக்கவர் ஆவார். ஆத்தகைய ஒருவர் ஷ்யாக்கள் பற்றி விளக்குவதால் இது மிக்க ஆதாரபூர்வமானதும் நம்பத் தகுந்ததுமான தகவல்களையே கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது இந் நூலின் முக்கிய சிறப்பம்சமாகும்.

உண்மையைத் தேடி அறிந்து கொள்ள விரும்புகின்ற அனைவருக்கும் இந் நூல் பயன் மிக்கதாக அமையும் என நாம் நம்புகின்றோம்.

மே 20, 2005

அப்தீத் பள்ளிஷர்ஸ் பிரை. லிட்.
பெங்களூர், இந்தியா

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

உள்ளடக்கம்

1. ஏகத்துவம்	06
2. நபித்துவம்	19
3. குர்ஆன்	33
4. மறுமை வாழ்வு	47
5. இமாமத்	60
5. முக்கிய விசயங்கள்	76

அத்தியாயம் ஒன்று

ஏசுத்துவம்

1. இறைவன்

அனைத்துலகையும் படைத்தவன் அல்லாஹ் ஆவான். உலகிலுள்ள அனைத்துப் பொருட்களும் அல்லாஹ்வின் அறிவுக்கும் வல்லமைக்குமான சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. மனிதனின் அகவய-புறவய அம்சங்கள், உயிரினங்கள், வித்துகள், பற்பூண்டுகள், நட்சத்திரங்கள் முதலிய அனைத்து அம்சங்களிலும் அல்லாஹ்வின் வல்லமையும் இருப்பும் ஊர்ஜிதமாகின்றன. பிறப்பஞ்ச சிருஷ்டிகளின் ஆழ அகலங்கள் பற்றி அதிகமாக சிந்தனை செய்வதன் மூலமாக இறைவனது மகிமை, சக்தி, அறிவு நுட்பம் முதலானவற்றை நன்கு புரிந்து கொள்ள முடியும்.

மனிதனது அறிவும் சிந்தனையும் அதிகரிக்கின்ற போது, அல்லாஹ்வினது அறிவு, நுட்பம் மற்றும் வல்லமை பற்றிய புதிய சான்றுகள் மனிதர்களுக்குக் கிடைக்கின்றன. சிந்தனை விருத்தியும் ஏற்படுகின்றது. இச்சிந்தனையே, மனிதர்கள் தினந்தோறும் அல்லாஹ்வை நேசிப்பதற்கு முக்கிய காரணமாக அமைவதுடன், அவனளவிலான நெருக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும் சிறப்பம்சமாகவும் அமைகின்றது.

அல்குர் ஆன் இவ்வாறு கூறுகின்றது:

“முஃமின்களுக்கு யூரியில் அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. உங்களுக்குள்ளேயும் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை நீங்கள் கவனித்துப் பார்க்க வேண்டாமா?”
(51:20,21)

“நிச்சயமாக வானங்களையும் பூமியையும் படைத்திருப்பதிலும், இரவும் பகலும் மாறி மாறி வருவதிலும்

அறிவுடையவர்களுக்கும் பல அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. அவர்கள் நின்ற நிலையிலும், இருந்த இருப்பிலும், தங்கள் விலாப் புறங்களின் மீது சாய்ந்த வண்ணமும் அல்லாஹ்வையே நினைத்து, வானங்கள் மற்றும் பூமியின் படைப்புகளைப் பற்றியும் சிந்தித்து, 'எங்கள் இரட்சகனே! நீ இவைகளை வீணாகப் படைத்து விடவில்லை' எனவும் கூறுவார்கள்." (3:190,191)

2. அவனது பண்புகள் (சிபத்துகள்)

அல்லாஹ், அனைத்து விதமான குறையாடுகளை விட்டும் தூய்மையானவன். அவன் பரிபூரணமானவன். உலகில் காணப்படும் எல்லாவிதமான சிறப்புகளும் பண்புகளும் அவனிடமிருந்தே உருவாகியிருக்கின்றன.

"அல்லாஹ் எத்தகையவனென்றால், அவனைத் தவிர, வணக்கத்திற்குரிய வேறு நாயன் இல்லை. அவன்தான் உண்மையான பேரரசன். பரிசுத்தமானவன், சாந்தியளிப்பவன், அபயமளிப்பவன், கண்காணியவன், யாவரையும் மிகைத்தவன், அடக்கியாளுபவன், பெருமைக்குரியவன். அவர்கள் இணைவைப்பதை விட்டும் அல்லாஹ் மிகப் பரிசுத்தமானவன். அவன், அல்லாஹ், படைப்பவன். அவனே படைப்புகளை ஒழுங்குபடுத்தி உண்டாக்குபவன். அவனே படைப்பினங்களின் உருவத்தை அமைப்பவன். அவனுக்கு அழகான பெயர்கள் இருக்கின்றன. வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ளவை அனைத்தும் அவனையே துதி செய்கின்றன. அவனே யாவரையும் மிகைத்தோனும் தீர்க்கமான அறிவுடையானவான்." (59: 23,24)

3. அவன் முடிவில்லாதவன்

அல்லாஹ் சகல விடயங்களிலும் வரையறைக்கு உட்படாதவனாக இருக்கின்றான். அவன்து அறிவு, சக்தி, வாழ்வு அனைத்துமே முடிவற்றவையாகும். இதன் காரணமாக இடம், காலம் போன்ற வரையறைகளுக்கு உட்படாத பண்புள்ளவனாக அல்லாஹ் இருக்கின்றான். ஏனெனில், இடம் காலம் எதுவாக

இருப்பினும் அவற்றுக்கு வரையறை இருக்கின்றது. ஆனால், அல்லாஹ்வோ எல்லா காலகேச வர்த்தமானங்களையும் கடந்தவனாகவும் அவற்றை மிகைத்தவனாகவும் இருக்கின்றான்.

“வானத்திலும் அவனே வணக்கத்திற்குரிய நாயன். பூமியிலும் அவனே வணக்கத்திற்குரிய நாயன். அவனே தீர்க்கமான அறியுபடையவன், யாவற்றையும் மிகைத்தவன்.” (43:84)

“நீங்கள் எங்கிருந்த போதிலும் அவன் உங்களுடன் இருக்கின்றான். மேலும், அல்லாஹ் நீங்கள் செய்யவற்றை நன்கு பார்க்கின்றவன்.” (57:04)

வாஸ்தவத்தில் இறைவன் நமக்கு நம்மை விடவும் மிக நெருக்கமாக இருக்கின்றான். அனைத்து இடங்களிலும் அவன் வியாயபித்து இருக்கின்றான். ஆனால், எந்நிலையிலும் அவனுக்கென்று பிரத்தியேக இடமொன்று கிடையாது.

“மேலும், நாம் உயிர் நரம்பை விட அவனுக்கு மிக சமீபமாக இருக்கின்றோம்.” (50:16)

“முதலாமவனும் கடைசியானவனும் அவனே. அந்தரங்கமானவனும், வெளிப்படையானவனும் அவனே. மேலும் அவன் ஒவ்வொரு பொருளையும் நன்கறிபவன்.” (57:03)

இதன் பிரகாரம் குர்ஆனின் சில வசனங்களில், “அவன் அர்ஷனடையவன், பெரும் கீர்த்தியுடையவன்.” “ரஹ்மான் அர்ஷின் மீது நிலைகொண்டான்” முதலான கருத்துகள் தொனிக்கின்றன. அரபு மொழியில் அர்ஷ் எனும் பதம் சிம்மாசனத்தைக் குறிக்கவும் பயன்படுகின்றது. ஆயினும், இவ்வசனங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு ஒரு பிரத்தியேக இடத்தை அடையாளப்படுத்துவதாகவோ, ஒரு சிம்மாசனத்தை அவனுக்கான இருப்பிடமாக இனங்காட்டுவதாகவோ இல்லை. முழுப் பிரபஞ்சத்தின் மீதும் அதற்கு அப்பாற்பட்ட ஆத்மீக உலகங்கள் மீதும் வியாபித்திருக்கும் இறையாட்சியையே

அவை குறிக்கின்றன. ஏனெனில், அல்லாஹ்வுக்கு இடம் உண்டென்று கூறும்போது, அவனும் வரையறை செய்யப்படக்கூடிய ஒருவனாக மாறிவிடும் நிலை ஏற்படுகின்றது. இடம் எனும் வரையறைக்குள் குறுகி விடுவது படைப்பினங்களின் பண்பாகும். படைப்பாளனோ படைப்பினங்களை ஒத்தவனாக இல்லை.

அதேவேளை, “அவனைப் போன்று ஒன்றுமில்லை” (42:11), “அவனுக்கு நிகராக ஒன்றுமில்லை” (112:4) போன்ற வசனங்கள், அல்லாஹ்வின் ஒப்புமையற்ற உயர் நிலையை சுட்டுவனவாக அமைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

4. அவன் உருவமற்றவன்

அல்லாஹ்வை கண்களால் காண முடியாது என்பது நமது நம்பிக்கையாகும். ஏனெனில், ஒரு பொருளை கண்களால் காண முடியுமாக இருப்பதென்பது, குறித்த பொருளுக்கு உருவம், இடம், நிறம், தோற்றம், திசை முதலான பண்புகளை அடையாளப்படுத்தும் சான்றாக அமைகின்றது. இவை சிருஷ்டிகளின் பண்புகளாகும். ஆனால் படைப்பாளனாகிய அல்லாஹ்வின் பண்புகளோ, அவனது படைப்புகளின் பண்புகளை விட்டும் முற்றிலும் வேறுபட்டனவும் தெய்வீகத் தன்மை வாய்ந்தனவுமாகும்.

இதன்படி, அல்லாஹ்வைக் கண்களால் காண முடியும் என்று நம்பதலானது இணைவையில் (ஷீர்க்) எம்மைக் சேர்த்து விடும் அபாயம் கொண்டது.

“பார்வைகள் அவனை அடையாது, அவனே பார்வைகளை அடைகின்றான். அவன் நுட்பமானவன். யாவற்றையும் நன்கறிந்தவன்.” (06:103)

பனூ இஸ்ராயீல்களில் சிலர் நபி மூஸா (அலை) அவர்களிடம் வந்து, “மூஸாவே! நாம் இறைவனை கண்ணாடாகக் காண்கின்ற வரை, உம்மை விகவாசுப் கொள்ள மாட்டோம்” (2:55) என்று தர்க்கம் புரிந்தார்கள். மூஸா நபியவர்கள் அக்குழுவினரை அழைத்துக் கொண்டு தூர்சீனா மலைக்குச்

சென்று அவர்களது வேண்டுகோள் பற்றி அல்லாஹ்விடம் எடுத்தாரைத்தார்கள். அப்போது அல்லாஹ்விடமிருந்து பதில் வந்தது:

“மூஸாவே! ஒரு போதும் நீர் என்னைப் பார்க்க முடியாது. எனினும் இம்மலையை நீர் பாப்பீராக. அது தன்னுடைய இடத்தில் நிலைத்திருந்தால் அப்போது நீர் என்னைப் பாப்பீர்.”

“அதன்படி அவர்களது இரட்சகன் அம்மலை மீது வெளியிட்ட போது, அது அம்மலையை தூள்தூளாக்கி விட்டது. மூஸாவும் தீடுக்கீட்டு மூர்ச்சையாகி விழுந்து விட்டார். பின்னர், அவர் தெளிவுபெற்று எழுந்த போது, அல்லாஹ்விடம் ‘நீ மிகப் பரிசுத்தமானவன். நான் உன்ஸீடம் பாவமன்னியுச் கோருகின்றேன். இன்னும் நான் முஃமின்களில் முதன்மையானவன்’ என்றும் கூறினார்” (07: 143-9)

அல்குர்ஆன் பிரஸ்தாபிக்கின்ற இவ்வரலாற்று நிகழ்வு, மனிதர்கள் அல்லாஹ்வைக் காண்பதென்பது சாத்தியமற்றது என்பதற்கு சிறந்த சான்றாகும். சில அல்குர்ஆன் வசனங்களிலும், ஹதீஸ்களிலும் அல்லாஹ்வைக் காண முடியும் என்ற கருத்தைத் தொனிக்கும் கூற்றுகள் காணப்படும். அவை அகக் கண்களால் அல்லாஹ்வை அடைய முடியும் என்பதையே சுட்டுவதாக அமைந்துள்ளன என்பது தெளிவு. ஏனெனில், குர்ஆன் வசனங்கள் எப்போதும் ஒன்றையொன்று முரண்பட்டு நிற்பதில்லை. மாறாக ஒன்றை மற்றொன்றை விளக்குவதாகவே அமைகின்றது.

ஹஸ்ரத் அலீயைப் (அலைஹிஸ்ஸலாம்) பார்த்து ஒரு மனிதர், “அய்யூஸ் முஃமினீனே! எப்போதாவது தங்களது இறைவனைக் கண்டதுண்டா?” என வினவின போது, “காணாத ஒருவனை வணங்குவேனா?” எனக் கூறிவிட்டுச் சொன்னார்கள்: “ஒருபோதும் கண்கள் அவனை வெளியேயாட்டமாக காணமாட்டாது. ஆனால், உள்ளங்கள், ஈமாளின் யதார்த்தத் தன்மையால் அவனைக் கண்டுக்கொள்கின்றன.”

(நஹ்ஜுஸ் பலாகா - சூத்யா - 179)

மனிதர்களின் பண்புகளை அல்லாஹ் வில் சுற்பனை செய்வதும் இடம், காலம், திசை, உருவம் போன்றவற்றை அல்லாஹ்வுடைய இயல்புகளான நம்புவதும் அல்லாஹ்வை அறிவதிலிருந்து தூரமாவதற்கும் ஷிர்க்கினால் அழுக்காவதற்கும் காரணமாக அமைந்து விடுகின்றன. எனவே, அல்லாஹ் மனிதர்களுடைய பண்புகளை விட உயர்ந்தவனும் பரிசுத்தமானவனும் மட்டுமன்றி தன் சகல அம்சங்களிலும் ஒப்பவமை யற்றவனாகவும் இருக்கின்றான்.

5. தவ்ஹீத்: இஸ்லாத்தின் ஜீவநாடி

தவ்ஹீத் எனும் ஏகத்துவம் பற்றிய அறிவு, அல்லாஹ்வை அறிந்து கொள்ளும் விடயத்தில் மிக முக்கியமான அம்சமாகும். தவ்ஹீத், மார்க்கத்தின் அடிப்படைகளில் ஒன்று எனக் கருதுவதை விட அதுவே அனைத்து மார்க்கக் கோட்பாடுகளினதும் மூல உயிராக இருக்கின்றது என்றால் மிகையாகாது. இஸ்லாமிய அடிப்படைகளும் அதனையொட்டிய பிரிவுகளும் தவ்ஹீதிலிருந்து தான் தோற்றம் பெறுகின்றன. அல்லாஹ் ஒருவன், நபிமார்களின் அழைப்பு (தஃவா) ஒன்று, இறைமார்க்கம் ஒன்று, கிப்லா ஒன்று, இறைவேதம் ஒன்று, அனைத்து மனிதர்களுக்கும் அல்லாஹ்வின் சட்டதிட்டங்கள் ஒன்று, முஸ்லிம்களின் அணி ஒன்று, இறுதியில் மீளும் மறுமை நாளும் ஒன்றே என இந்த ஒருமை எங்கும் வீரவிக் காணப்படுகின்றது.

இதன் காரணமாகவே, ஏகத்துவத்திலிருந்து விற்க்கை நோக்கிச் செல்வதை மன்னிக்க முடியாத பாவமென இஸ்லாம் கருதுகின்றது.

“நிச்சயமாக அல்லாஹ் தனக்கு இணை வைக்கப்படுவதை மன்னிக்கவே மாட்டான். இதனைத் தவிர மற்ற எதனையும் தான் நாடியோருக்கு மன்னிப்பான். எவர் அல்லாஹ்வுக்கு இணை வைக்கின்றாரோ, அவர் திட்டமாக மகத்தான பாவத்தை பொய்யாக கற்பனை செய்து விட்டார்.” (04:48)

“நீர் இணை வைத்தால், நிச்சயமாக உமது செயல்கள் யாவும் அழிந்து விடும். நிச்சயமாக, நீர் நஷ்டவாளிகளில் ஆகிவிடுவீரென உமக்கும், உமக்கு முன்னிருந்தவர் களுக்கும் வஹீ மூலம் அறிவிக்கப்பட்டது.” (39: 65)

6. ஏசுத்துவத்தின் வகைகள்

நமது நம்பிக்கைகளின் பிரகாரம், ஏசுத்துவம், பல கிளைகளைக் கொண்டதாகும். அவற்றில் பின் வருவன முக்கியமானவையாகும்.

அ. தவ்ஹீத் தராத்:

இறைவன் தனித்தவன். அவனுக்கு இணையாகவோ, நிகராகவோ எதுவும் கிடையாத மூலவன் என்று நம்பிக்கை கொள்வது.

ஆ. தவ்ஹீத் சியாத் (பண்புகள்):

அறிவு, சக்தி, வல்லமை, நிரந்தரம் முதலிய பண்புகள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வின் தூதர் எனப்படும் மூலவியல்பில் உள்ளவையாகும். மேலும் அவனது பண்புகள் படைப்பினங்களின் பண்புகளைப் போன்று காணப்படுவதில்லை. ஏனெனில், படைப்பினங்களுடைய பண்புகள் ஒவ்வொன்றும் அவற்றின் அடிப்படை மூலத்தில் இருந்து வேறுபட்ட இயல்பும் பல்லினத்தன்மையும் கொண்டவையாகும். அல்லாஹ்வின் பண்புகள் அவனது தூதர்தீயில் உள்ளவை என்பதைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஆழ்ந்த சிந்தனை தேவைப்படுகின்றது.

இ. தவ்ஹீத் அஃப்தூல் (செயல்கள்):

அல்லாஹ்வின் நாட்டத்திலிருந்தே பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு அசைவும், செயலும் உருவாகின்றது.

“அல்லாஹ்வே ஒவ்வொரு பொருளையும் படைக்கிறவன்.

அவனே ஒவ்வொரு பொருளின் மீது பொறுப்பாளனும் ஆவான்.” (39: 62)

“வானங்கள் மற்றும் பூமியினது (பொக்கிஷங்களின்) சாலிகள் அவனுக்கே உரியவையாகும்.” (42: 12)

எனவேதான், ‘அல்லாஹ்வைத் தவிர, பிரபஞ்ச வெளிப்பாடுகளில் தாக்கமேற்படுத்தும் எந்தவொரு காரணியும் கிடையாது’ என்று கூறப்படுகின்றது. இதனை வைத்து, மனிதர்கள் தமது

செயற்பாடுகளில் சுதந்திரமற்றவர்கள் என்று பொருள் கொள்ளப்படக் கூடாது. மாறாக, மனிதர்கள் தாமாகவே தீர்மானித்து செயற்படுவதில் சுதந்திரமானவர்களாக இருக்கின்றனர்.

“நிச்சயமாக, நாம் மனிதர்களுக்கு நேர்வழியைக் காட்டியுள்ளோம். அதைப் பின்பற்றி அவன் ஒன்று- நன்றியுள்ளவனாக இருக்கலாம். அல்லது அதைப் பின்பற்றாது நன்றி மறந்தவனாக இருக்கலாம்.” (76: 03)

“மனிதனுக்கு அவனாகவே முயற்சி செய்வதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.” (53: 39)

இவ்வசனங்கள் மனிதன் சுதந்திரமான நாட்டமுடையவன் என்பதை மிகத் தெளிவாக சுட்டிக் காட்டுகின்றன. ஆனால், குறித்த செயலைச் செய்வதற்கான சக்தியையும் சுதந்திர நாட்டத்தையும் அல்லாஹ்வே மனிதர்களுக்கு வழங்குகின்றான். அந்த விதத்தில் மனிதர்கள் அல்லாஹ்வோடு தொடர்புபடுகின்ற போதிலும், மனிதர்களது செயல்கள் பற்றிய அவர்களது பொறுப்பு அதன் மூலம் குறைந்து விடுவதில்லை.

உண்மையில் மனிதர்கள் தமது செயற்பாடுகளை சுதந்திரமாக மேற்கொள்வதற்கு அல்லாஹ் நாடியுள்ளான். அதன் மூலம், அவன் மனிதர்களைப் பரிசேதிக்கின்றான். அத்துடன் பரியூரணத்துக்கும் இட்டுச் செல்கின்றான். ஏனெனில் தீர்மானிக்கும் சுதந்திரம் மற்றும் அல்லாஹ்வை அடிபணிவதற்கு சுயவிருப்பத்தின் படி முன்வருதல் என்பவற்றின் மூலம் தான் மனிதர்களது பரியூரணத் தன்மை ஊற்றெடுக்கின்றது. சுதந்திரமற்ற நிலையில் விதிக்கப்பட்ட செயல்கள், மனிதர்களுடைய நல்ல அல்லது கெட்ட பண்புகளை பிரதிபலிப்பவையாக இருக்க முடியாது.

மனிதர்கள் தமது செயல்களில் சுதந்திரமற்றவர்களாகக் காணப்படுவாராயின், நபிமாமர்களின் வருகைக்கே கோ இறைவேதங்கள், மார்க்க அழைப்புகள், அதன் வழிகாட்டல்கள்

என்பவற்றுக்கோ எவ்வித அர்த்தமும் இருந்திருக்காது. அதேபோல நன்மை, தீமைகளுக்கு அல்லாஹ்வே கூலி வழங்குவதும் கூட அர்த்தமற்றதாகவே அமைந்திருக்கும்.

இதே விடயங்களைத் தான் நபி -ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி- அவர்களுடைய அஹ்லுல் பைத்தினர்களிலிருந்து தோன்றிய பரிசுத்த இமாம்களிடமிருந்தும் சுற்றுக் கொள்ள முடிகின்றது. அவர்களது கூற்றின் பிரகாரம்:

“முழுக்க விதியை நம்புவதோ அல்லது பரியூனை சுத்திரமோ சரியானதன்று. உண்மை, அவ்விரண்டுக்கும் மத்திமமானதாகும்.”

ஈ. தவ்ஹீத் இபாதத் (வணக்க வழிபாடுகளில் தவ்ஹீத்):

இபாதத் எனப்படும் வணக்க வழிபாடு அல்லாஹ்விற்கு மட்டுமே நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதாகும். அவனைத் தவிர, வணங்கி வழிபடத் தகுதியான நாயன் யாருமில்லை. இது, ஏசுத்துவத்தின் அதி முக்கிய அம்சமாகும். நபிமார்களும் விசேடமாக இதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்.

“அவர்கள் இறைவனை மாத்திரமே வணங்க வேண்டும், அவ்வூக்காக மார்க்கத்தை தூய்மைப்படுத்த வேண்டும், இறை வைப்பதிலிருந்து ஏசுத்துவத்தின் பால் திரும்ப வேண்டும், தொழுக்கையும் கடைப்பிடித்தி ஸக்காத் தீயம் கொடுத்தி வர வேண்டும் என்பதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறெதுவும் ஏவப்படவில்லை. இன்னும் இது தான் நேரான மார்க்கமாகும்.” (98: 05)

ஆத்ம ஞானம் (இர்பான்), ஒழுக்கவியல் (அக்லாக்) போன்ற துறைகளில் உச்சநிலை அடைவதற்கான பழகளைத் தூண்டுபவற்றுக்கு, கண்டிப்பாக தவ்ஹீத் மிக ஆழமாகப் பேணப்பட வேண்டும். அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறெதனையும் அன்பு கொள்ளாத, எல்லா இடங்களிலும் அவனை மட்டுமே வேண்டுகின்ற, அவனைத் தவிர வேறெதனைப் பற்றியும் சிந்திக்காத, அல்லாஹ்வுக்காகவன்றி வேறெதற்காகவும் செயற்படாத தன்மை ஆகியன இதில் அடங்கும். இதனைத்தான்:

“உன்னை ஈர்த்தெடுக்கும் அல்லாஹ் அல்லாஹ் அல்லாத எதுவும் நீ வணங்கும் சிலையாகக் கருதப்படுகின்றது” என்று கூறுவதுண்டு.

எமது நம்பிக்கையின் படி, தவ்ஹீத் என்பது, இந்நான்கு கிளைகளுடன் மட்டும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றல்ல. பின்வருவனவும் அதில் அடங்குகின்றன.

உ. தவ்ஹீத் மாலிகிய்யத்:

அதாவது எல்லா சிருஷ்டிகளும் அல்லாஹ்வுக்குச் சொந்தமானவை என்பது.

“வானங்களிலும் பூமியிலுமுள்ளவை அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கு உரியவையாகும்.” (02: 284)

ஊ. தவ்ஹீத் ஹாகிமிய்யத்:

அதாவது சட்டவாக்க அதிகாரம் அல்லாஹ்வுக்கு மட்டும் உரியதாகும் என்பது.

“மேலும், எவர் அல்லாஹ் இறக்கி வைத்ததைக் கொண்டு தீர்ப்பளிக்க வில்லையோ, அத்தகையோர் தாம் காபிர்கள்.” (05: 44)

7. அற்புதங்கள்

நபிமார்கள் செய்யும் வழமைக்கு மாறான பிரமாண்டமான செயல்களானத்தும் அல்லாஹ்வின் அனுமதியின் பிரகாரமே இடம்பெறுகின்றன என்பதை செயல்கள் (அஃப்தூல்) பற்றிய ஏகத்துவம் உறுதியிடுகின்றது. அல்குர்ஆன் நபி ஈஸா (அலை) அவர்களைப் பற்றிக் சொல்லும் போது இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றது:

“எனது உத்தரவைக் கொண்டு வெண்குஷ்டம் மற்றும் கருங்குஷ்டத்தைச் சுகப்படுத்தியதையும் மரணித்தோரை எழுப்பியதையும் நினைவு கூர்வீராக.” (05: 110)

மேலும் நபி சுலைமான் (அலை) அவர்களுடைய அமைச்சர்களில் ஒருவரைப் பற்றிய பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“வேதத்திலிருந்து அறிவை தன்னிடம் கொண்டிருந்தவரான ஒருவர், ‘கண் இமைப்பதற்குள் அதனை நான் உம்மிடம் கொண்டு வந்து விடுவேன்’ என்று கூறினார். அது தன் முன் நிலைபெற்றிருப்பதை அவர் (சுலைமான்) கண்டபோது, இது எனது இரட்சகனின் பேரருளில் உள்ளதாகும் எனக் கூறினார்.” (27: 40)

எனவே, குணப்படுத்த முடியாத நோய்களைக் குணப்படுத்தியதும் மரணித்தவர்களை உயிர்ப்பித்ததும் ஈஸா நபியவர்களுடன் தொடர்புபடுத்திக் கூறப்பட்டாலும் உண்மையில் அவை அல்லாஹ்வின் உத்தரவின் பிரகாரமே நிகழ்ந்தவையாகும். மேற்போந்தவற்றின் மீதான நம்பிக்கை ஏகத்துவத்தின் அடிப்படைகளுக்கு முரணானது அல்ல என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

8. மலக்குகள்

மலக்குகள் பற்றியும், அவர்களது பிரத்தியேகக் கடமைகள் பற்றியுமான விசுவாசம், மார்க்க நம்பிக்கையில் முக்கியமான ஒன்றாகும்.

- மலக்குகளில் சிலர், நபிமார்களுக்கு வஹி அறிவிப்பாளர்களாக இருந்தார்கள்.(1:97)
- மற்றும் சிலர், மனிதர்களின் செயல்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பையும் (82:10)
- மேலும் சிலர், உயிர்களைக் கைப்பற்றும் பொறுப்பையும் (7:37)
- வேறு சிலர், வரம்பு மீறுவாருக்கு தண்டனை கொடுக்கும் பொறுப்பையும் (11:77) கொண்டிருந்த அதேவேளை,
- இன்னும் சிலர், முஃமின்களுக்கு நன்மையானவைகளில் நிலைத்திருப்பதற்கு உதவி செய்வோர்களாகவும் (41:30),
- யத்தத்தில் முஃமின்களுக்கு ஒத்தாசை புரிவோர்களாகவும் (33:9) இருக்கின்றனர்.

இவை தவிர பிரபஞ்ச அமைப்பில் வேறு பல பொறுப்புகளையும் மலக்குகள் கொண்டுள்ளனர்.

இத்தனை பொறுப்புக்கும் பணிகளும் அல்லாஹ்வின் கட்டளையின் பிரகாரமே அமைந்துள்ளமையினால் அஃப்தூல் மற்றும் ரூபிய்யத் ஆகிய தவஹீதின் அடிப்படைகளோடு இவை எவ்விதத்திலும் முரண்படுவதில்லை. அத்தோடு, அல்லாஹ்வின் அனுமதியின் பிரகாரம் நபிமார்கள், மஃசூம்கள், மலக்குகள் ஆகியோர் செய்யும் ஷபாஅத்தும் தவஹீதுடன் எவ்விதத்திலும் முரண்பட்டதல் என்பது இவ்விடத்தில் நன்கு தெளிவாகின்றது.

“அல்லாஹ்வின் அனுமதியின் பிரகாரமன்றி ஷபாஅத்துச் செய்வோர் எவருமில்லை.”
(10: 03)

9. இபாதத் இறைவனுக்கு மட்டுமே

எமது நம்பிக்கையின் பிரகாரம் வணங்கி வழிபடத் தகுதியானவன் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. இது பற்றி இபாதத் விடயத்திலான ஏகத்துவம் பற்றிய விளக்கத்தில் குறிப்பிட்டோம். ஆக, அல்லாஹ் அல்லாத எதையும் எவரையும் வணங்கி வழிபடுவது ஷீர்க் ஆகும்.

“நங்கள் அல்லாஹ்வை வணங்குங்கள். அவனைத் தவிர உங்களுக்கு வேறு இறைவனில்லை.” (07:59,65,73,85)
எனும் வசனம், நபிமார்கள் பலர் கூறியதாக அல்குர்ஆனின் பல இடங்களில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது.

முஸ்லிம்கள் தினந்தோறும் தமது தொழுகையில் சூரா பாத்திஹாரவை ஓதுகின்றனர். அதில்,
“உன்னையே வணங்குகின்றோம், உன்னிடமே உதவியும் தேடுகின்றோம்.”

என்ற இஸ்லாத்தின் முக்கிய மூல மந்திரத்தை பல தடவை முஸ்லிம்கள் தமது நாவினால் எடுத்துரைத்து, அதன் மீதான தமது நம்பிக்கையைப் பலப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

எனவே, அல்குர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும், அல்லாஹ்வின் அனுமதியுடன் நபிமார்கள், மலக்குகள் செய்யும்

ஷயாலுத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கை, வணங்குதல் எனும் பொருளைத் தருவதில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

மேலும், குறித்த ஒரு தேவைக்காக நபிமார்களின் மூலமாக வஸீலா தேடுவதும் வணக்கமென்று கணிக்கப்பட முடியாது. இது, செயல்கள் மற்றும் வணக்கம் பற்றிய தவ்வஹீதுடன் எவ்விதத்திலும் முரண்பட்டதன்று என்பது எமது நம்பிக்கையாகும்.

அத்தியாயம் 2

நபித்துவம்

1. நபுவ்வத்தின் நோக்கம்

மனிதர்களை நேர்வழிப்படுத்துவதற்காகவும் அவர்களை பரிபூரணத்தின் பால் வழிகாட்டுவதற்காகவும் நபிமார்களையும் றஸூல்மார்களையும் இறைவன் இவ்வுலகுக்கு அனுப்பி வைத்தான். நபிமார்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கவில்லையெனில், மனிதர் படைப்பின் நோக்கம் தெளிவற்றதாகப் போயிருப்பதோடு, மனிதர்களும் வழிகேட்டில் மூழ்கும் நிலை தோன்றியிருக்கும்.

“அல்லாஹ்வின் மீது மனிதர்களுக்கு சாதகமாக யாதொரு ஆதாரமும் இல்லாதிருப்பதற்காக, தூதர்கள் பலரை நன்மாராயம் கூறுபவர்களாகவும் அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்யவர்களாகவும் அவன் அனுப்பி வைத்தான். மேலும், அல்லாஹ் யாவரையும் மிகைத்தோனும் தீர்க்கமான அறிவுடையோனாவான்.” (04: 165)

உலகுக்கு வந்த நபிமார்களுள் ஐந்து பேர் உலுல்அஸ்ம்களாவர் என நாம் நம்புகின்றோம். அவர்கள் புதிய வேதம், புதிய சட்டதிட்டங்களைக் கொண்டு வந்தவர்கள் ஆவர். அவர்களில் முதன்மையானவர் ஹஸரத் நூஹ் (அலை) ஆவார். ஏனையோர், நபி இப்ராஹீம் (அலை), நபி மூஸா (அலை), நபி ஈஸா (அலை) ஆகியோரோடு இறுதித் தூதர் நபி முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களும் ஆவர்.

“மேலும் நபிமார்களிடமிருந்தும், உம்மிடமிருந்தும் நூஹ், இப்ராஹீம், மூஸா, மர்யமின் மகன் ஈஸா ஆகியோரிடமிருந்தும் அவர்களின் உறுதி மொழியை எடுத்த சமயத்தில், அவர்களிடமிருந்து மிக்க உறுதியான

உறுதி மொழியையே நாம் எடுத்தோம் என்பதனை
நினைவு கூர்வீராக." (33: 07)

"(நியியே!) ரசூல்மாதர்களில் உலுல்அஸ்ம்கள் பொறுமை
கொண்டிருந்தது போல் நீரும் பொறுமை
கொண்டிருப்பீராக." (46: 35)

பெருமானார் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி
வஆலிஹி. உலுகிற்கு வந்த இறைத்தூதர்களில் இறுதியானவர்
என்றும் அவர்கள் உலுகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய இஸ்லாம் மார்க்கம்,
அனைத்துலகத்தாருக்கும் அனைத்து காலப்பகுதிக்க்கும் ஏற்ற இறுதி
நாள்வரை நடைமுறைப்படுத்தப்படக் கூடிய மார்க்கமாகும் என்றும்
நாம் நம்புகின்றோம்.

இஸ்லாம், மனிதர்களது அன்றாட மற்றும் அவர்களது
ஆன்மீக-இலௌகீக வாழ்வுத் தேவைகளையும், படைப்பின்
குறிக்கோளையும் பூர்த்தி செய்யத் தக்க அறிவு, சட்டதிட்டங்கள்
அனைத்தையும் அவர்களுக்கு வழங்குகிறது. எனவே,
பெருமானாருக்குப் பின்னர், புதிதாக நபித்துவம் அல்லது புதிய
வேதம் பெற்றிருப்பதாகக் கூறுவதும் அதனை நம்புவதும் முற்றிலும்
பொய்யான, நிராகரிக்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகும்.

"உங்களுடைய ஆண்களில் எவருக்கும் முஹம்மத்
தகப்பனாக இருக்கவில்லை. எனினும், அல்லாஹ்வுடைய
தூதராகவும், நபிமார்களில் இறுதியானவராகவும்
இருக்கின்றார். மேலும், அல்லாஹ் ஒவ்வொரு பொருளைப்
பற்றியும் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான்." (33: 40)

2. ஏனைய மதத்தவருடன் நல்லுறவு

இஸ்லாம் மட்டுமே அல்லாஹ்வின்னால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட
மார்க்கமாகும் என்று நம்பிக்கை கொள்வதுடன் ஏனைய
இறைவேதங்களைப் பின்பற்றக் கூடியவர்களுடன் ஒற்றுமையாகவும்
பரிந்துரைவுடனும் நடந்து கொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும்.
இஸ்லாத்திற்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் எதிராக அத்தகையயோர்

செயற்படாத வரை, அவர்களுடன் சமூகமான நல்லுறவைப் பேணுவது அவசியமாகும்.

“மார்க்க விடயத்தில் உங்களுடன் எதிர்த்துப் போரிடாமலும், உங்கள் இல்லங்களிலிருந்து உங்களை வெளியேற்றாமலும் இருந்தார்களே அத்தகையோருக்கு நன்மை செய்வதையும் அவர்கள் பால் நீதமாக நடந்து கொள்வதையும் அல்லாஹ் உங்களுக்குத் தடுக்கவில்லை. நிச்சயமாக அல்லாஹ் நீதமாக நடப்பவர்களை விரும்புகின்றான்.” (60: 08)

இஸ்லாம், அற்புதமும் பரிபூரணத்துவமும் மிக்க மார்க்கமாகும். அறிவுறுவமான சிறந்த தர்க்க ரீதியான ஆய்வுகள் மூலமாக அதன் யதார்த்தத்தை அணைத்து மக்களுக்கும் தெளிவுபடுத்த முடியும். உரிய அணுகுமுறையில் தெளிவுபடுத்தப்படும் போது, இஸ்லாத்தின் பாலான ஈர்ப்பும், விருப்பமேலும் அதிகரிக்கும் என்பது உறுதி. மேலும், இஸ்லாத்தின் தூதினைச் செவிமடுக்கத் தயாராகவுள்ள இன்றைய உலகு அதனை வரவேற்றுப் போற்றும்.

அதே வேளை, இஸ்லாம் இயல்பாகவும் சுதந்திரமாகவும் பின்பற்றப்பட வேண்டும். பலாக்காரத்துக்கோ வற்புத்தல்களுக்கோ இங்கு இடமில்லை. அல் குர்ஆன் இது பற்றி இவ்வாறு கூறுகின்றது:

“மார்க்கத்தில் எத்தகைய நிர்ப்பந்தமும் கிடையாது. ஏனெனில், வழிகேடில் இருந்து நேர்வழி தெளிவாகி விட்டது.” (02: 256)

இஸ்லாம் கூறும் சட்டதிட்டங்களை முஸ்லிம்கள் பூரணமாக தமது அன்றாட வாழ்வில் நடைமுறைப்படுத்தும் போது, அது இஸ்லாத்தின் மீதான பிறரின் நல்லெண்ணத்துக்கும் புரிந்துணர்வுக்கும் வழிவகுக்கின்றது. அவ்வாறிருக்க மார்க்கத்தை யார் மீதும் நிர்ப்பந்தமாகத் திணிக்கும் அவசியம் ஏற்படுவதில்லை.

3. நபிமார்கள் மஃஸூமிக்களாவர்

நபிமார்கள் அனைவரும் தமது வாழ்நாள் முழுவதிலும் - நுபுவத்துக்கு முன்னரும் சரி, பின்னரும் சரி- பாவச் செயல், ற்றதி, தவறுகளை விட்டும் பரிசுத்தமானவர்களாக இருந்தார்கள் என்பது எமது நம்பிக்கையாகும். ஏனெனில், பாவச்செயல்களிலோ,

தவறியெழுப்பதிலேவா அவர்கள் ஈடுபடும் பட்சத்தில் நபித்துவத்திற்குரிய அந்தஸ்தும், தகைமைபயம் அவர்களிடமிருந்து நீங்கி விடும். தவிரவும், அவர்களை தமது வழிகாட்டியாகவும், முன்மாதிரியாகவும் எடுத்துக் கொள்ள மனிதர்களும்கூட உடன்பட மாட்டார்கள்.

ஆயினும் சில நபிமார்கள், பாவங்களில் அல்லது தவறுகளில் ஈடுபட்டதாக அல்லூர் ஆன் வசனங்களிலும் ஹதீஸிலும் வெளிரங்க அர்த்தத்தில் காண முடிசின்றது. இது 'தர்கூல் அவ்லா' வகையைச் சேர்ந்ததென்பதே எமது நம்பிக்கையாகும். அதாவது நன்மைக்குரிய இரு அம்சங்களில், நன்மை அதிகமுள்ளதை விட்டு, நன்மை குறைவாக இருப்பதைத் தெரிவு செய்வதாகும்.

4. நபிமார்கள் அல்லாஹ்வின் அடியார்கள்

நபிமார்களும், ரசூல்மார்களும் அல்லாஹ்வுக்கு முற்றிலும் வழிப்பட்டு நடக்கக்கூடிய அடியார்கள் என்பது அவர்களுக்குரிய முக்கிய சிறப்பாகும். இதனால் தான், முஸ்லிம்கள் தமது நாளாந்த தொழுகையின் போது பின்வரும் வசனத்தை மீட்டி மீட்டிச் சொல்கின்றனர்.

“நிச்சயமாக முஹம்மத் -ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி- அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடிமையும் தூதருமாவார்கள் என நான் சாட்சி கூறுகின்றேன்.”

எந்தவொரு இறைத் தூதரும், தன்னை இறைவன் எனப் பிரகடனப்படுத்திக் கொண்டு, தன்னை வணங்கும்படியாக மக்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கவில்லை.

“எந்தவொரு மனிதருக்கும் வேதத்தையும், ஞானத்தையும், நபித்துவத்தையும் அல்லாஹ் அவருக்குக் கொடுத்திருக்க, பின்னர் அவர் மனிதர்களிடம், அல்லாஹ்வைவயன்றி எனக்கே அடியார்களாகி என்னையே வணங்கி விடுங்கள் என்று கூற இயலாது.” (03: 79)

ஹஸ்ரத் ஈஸா (அலை), சில கிறிஸ்தவர்களால் இறைவனென மதித்து வணங்கப்படுகின்றார்கள். ஆனால், ஒரு

போதும் அன்னார் தம்மை வணங்குமாறு மக்களுக்கு அழைப்பு விடுக்கவில்லை. மாறாக, தம்மை அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் அவனது அடியார் என்றுமே அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டு, அல்லாஹ்வை வணங்குமாறே அழைப்பு விடுத்தார்கள்.

“மலீஹும் அல்லாஹ்வுக்கு நெருக்கமான மலக்குகளும் அல்லாஹ்வுக்கு அடிமையாயிருப்பதைக் குறைவாகக் கொள்ளவே மாட்டார்கள்.” (04: 172)

சுரிஸ்தவர்களின் ‘திரித்துவம்’ (மூவர் கொண்ட தனிக் கடவுள்) எனும் கோட்பாடு, முதலாம் நூற்றாண்டிற்குப் பின்னர் புதிதாகத் தோன்றிய ஒன்றே என வரலாறு கூறுகிறது.

5. அற்புதங்களும் மறைவானவை பற்றிய அறிவும்

நபிமார்கள் அல்லாஹ்வின் அடியார்களேயெனினும் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் அனுமதியின் படி சென்ற கால, நிகழ்கால, எதிர்கால விசயங்கள் பற்றிய சில தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள அது ஒரு போதும் தடையாக இருக்க மாட்டாது என்பதாக அல்குர்ஆன் வியரிக்கின்றது.

“(அல்லாஹ்) மறைவானவற்றை அறிகிறவன். எனவே, தான் மறைத்து வைத்திருப்பவற்றை -தூதர்களில் தான் பொருந்திக் கொண்டோருக்கே தவிர- வேறு ஒருவருக்கும் அவன் வெளிப்படுத்தமாட்டான்.” (72:26,27)

ஹஸ்ரத் ஈஸா (அலை) அவர்கள், மக்களுக்கு பல இரகசிய விசயங்களைப் பற்றி தகவல் கொடுத்தார்கள். அது அவர்களுடைய பிரத்தியேக அற்புதங்களில் ஒன்றாகும்.

“மேலும், நீங்கள் உண்பவைகளையும், உங்கள் வீடுகளில் சேகரித்து வைத்திருப்பவைகளையும் நான் உங்களுக்கு அறிவிப்பேன்.” (03: 49)

பெருமானார் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்களும், இறைஞானத்தின் மூலமாக மறைவான சில விசயங்களைப் புரிந்து கொண்டு, அத்தகைய சில விடயங்களை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளார்கள்.

“(நரியேய) இது நீர் அறியாத மறைவான செய்திகளில் உள்ளதாகும். இதை உமக்கு நாம் வஹி மூலம் அறிவிக்கின்றோம்.” (12: 102)

இதன் பிரகாரம், வஹியின் மூலமாகவும் இறைவனின் அனுமதியோடும் இறைத்தூதர்கள் மறைவான சில விசயங்களை அறிந்து கொள்ள முடியும் என்பது தெளிவாகிறது. சில அல்கூர்ஆன் வசனங்களின் படி, மறைவானவை பற்றிய அறிவு நரி ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்களுக்கு இல்லையென்ற கருத்தை முன்வைப்பது போன்று தோன்றலாம்.

“மறைவானவற்றை நான் அறியமாட்டேன். மேலும், நான் ஒரு மலக்கு என்று உங்களிடம் கூறவும் இல்லை.” (06: 50)

தான் இயல்பிலேயே மறைவானவை பற்றிய அறிவைக் கொண்டவன் அல்ல என்றும் அது அல்லாஹ்வுக்கிரிய விசயம் என்றும் நரியவர்கள் வலியுறுத்துவதாகவே இது உள்ளது. இறை கட்டளைப் படி அல்லது அவனது அனுமதிப் படி சில விசயங்களைத் தெரிந்து வைத்திருப்பது சாத்தியமானதே.

இறைத்தூதர்கள் அல்லாஹ்வின் அனுமதியுடன் பல்லேறு அற்புதங்களை செய்து காட்டினார்கள். எனவே, அவற்றை நம்வகு, ஷீர்க்கை வகுத்துவதாகவோ நமது அடிமைத் தனத்தைக் களங்கப் படுத்துவதாகவோ ஆக மாட்டாது என்பது நமது நம்பிக்கையாகும். நரி ஈஸா (அலை) அவர்கள், பரிசாரம் காண முடியாது என்றிருந்த நோய்களைக் குணப்படுத்தியதோடு, இறந்தவர்களை உயிர்ப்பிக்கும் அற்புதத்தையும் இறைவனின் அனுமதிப் படி செய்து காட்டினார்கள்.

“நான், அல்லாஹ்வின் அனுமதியைக் கொண்டு வெண்குஷ்டம், கருங்குஷ்டங்களை குணப்படுத்துவதோடு இறந்தோரையும் உயிர்ப்பிப்பேன் என ஈஸா நரி சொன்னார்கள்” (03: 49)

6. நபிமார்களின் ஷயாஅத்

நபிமார்கள் அனைவரும் குறிப்பாக பெருமானார் முஹம்மத் ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி அவர்கள், மறுமை நாளில் பாவிகளில் சிலருக்காக அல்லாஹ்விடம் பரிந்துரை செய்யும் அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளார்கள் என்று நாங்கள் நம்புகின்றோம்.

ஆனால், இதுவும் அல்லாஹ்வின் அனுமதியுடன் தான் நடைபெறும் என்பது கவனிக்கத் தக்கது. அல்கூர் ஆன் பின் வருமாறு கூறுகின்றது:

“அல்லாஹ்வின் அனுமதியைப் பெற்ற பின்பே தவிர எந்தவொரு சிபாரிசு செய்யவருமில்லை.” (10:03)

“அவனுடைய அனுமதியின்றி அவனிடத்தில் பரிந்து பேசுவோர் யார்?” (02: 255)

அதேவேளை, சில அல்கூர் ஆன் வசனங்கள், சிபாரிசு செய்யவதென்று ஒன்று இல்லை என்ற கருத்தைச் சொல்வதாக பொதுவாகத் தோன்றலாம்.

“எவ்விதமான பரிமாற்றமும் நட்பும் பரிந்துரையும் இல்லாத நாள் வருமுன்.....” (02: 254)

இங்கு குறிப்பிடப்படும் (ஷபாஅத்) பரிந்துரையென்பது அல்லாஹ்வின் அனுமதி இல்லாது, சுயவிருப்பின் பேரில் செய்யப்படும் பரிந்துரையைக் குறிப்பதாக இருக்கலாம். அல்லது, தகுதியற்றோர் பரிந்துரை செய்வதைக் குறிக்கலாம். நபிமார்களோ, சுயவிருப்பின் பேரில்லாமல், அல்லாஹ்வின் அனுமதியுடனேயே பரிந்துரை செய்வதும் அவர்கள் பரிந்துரை செய்வதற்கு முழுத்தகுதியும் உள்ளவர்களாக இருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

பரிந்துரையானது, மனிதர்களிடையே ஒழுக்கம், தூய்மை, இறையச்சம் போன்ற பண்புகளைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் ஆன்மீக உரமூட்டல்களை மேற்கொள்வதற்கும் பாவினை நல்வழிப் படுத்தவும் நல்வழியில் தூண்டவும் சிறந்த காரணியாக அமைந்துள்ளது. அதேவேளை, ஷபாஅத் என் பதும் வரையறைகளற்ற எளிய விடயமல்ல.

மேலும், ஷபாஅத் செய்யப்படுவோர் பாவினளாக இருப்பினும், அவர்களது பாவச்செயல், சிபாரிசு செய்யக் கூடியவர்களுடன்

இருக்கும் தொடர்பை முற்றாகத் துண்டிக்கக் கூடியதாக இருக்கக் கூடாது. இதனால் தான், பாவிகள் தமக்குரிய அனைத்து ஷயாஅத்துக்கான படிசளையும் தகர்த்து விட வேண்டாமெனவும், அவற்றை முடிந்தவரை பேணிக் கொள்ளுமாறும் இஸ்லாம் எச்சரித்து வலியுறுத்துகின்றது.

7. தவஸ்ஸால் (வஸ்லா தேடுதல்)

வஸ்லா தேடுவதென்பதும் ஷயாஅத்தைப் போன்ற ஓர் அம்சமே. இது, இறைநேசர்கள். இறைவனின் அனுமதிப் பிரகாரம் எமது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள இறை சந்நிதானத்தில் உதவவதையே குறிக்கிறது. அதாவது, நாம் அல்லாஹ்வையே விளித்து, பிரார்த்தனையில் ஈடுபடுகின்றோம். மறுபுறம் இறைநேசர்களை நமது பிரார்த்தனைக்கான உதவியாகக் கொண்டு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“இன்னும், நிச்சயமாக அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநீதமிழைத்துக் கொண்டு உம்மிடம் வந்து, பின்னர் அல்லாஹ்விடம் அவர்கள் மன்னிப்புக் கோரி, அவர்களுக்காக அல்லாஹ்வுடைய தூதரும் பாவ மன்னிப்புக் கோரியிருந்தால், தவ்பாவை ஏற்பவனாகவும் மிகக் கிருபையுடையவனாகவும் அல்லாஹ்வை அவர்கள் கண்டிருப்பார்கள்.” (04:64)

நபி யூசுபின் (அலை) சகோதரர்கள், தமது தந்தையை வஸ்லாவாகக் கொண்டு, தாம் செய்த குற்றத்திற்கு அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புக் கோரினார்கள். அவர்கள், தம் வயோதிர்ப்புத் தந்தையான ஹஸ்ரத் யஃகூப் நபியை (அலை) நோக்கிக் கூறினார்கள்:

“எங்கள் தந்தையே! எங்கள் பாவங்களை மன்னிக்குமாறு நீங்கள் எங்களுக்காக பாவமன்னிப்புத் தேடுவீர்களாக. நிச்சயமாக நாம் குற்றவாளிகளாகவே இருக்கின்றோம்.”

(12:97)

நபி யஃகூபும் (அலை) தமது மக்களின் வேண்டுகோளை ஏற்று அல்லாஹ்விடத்தில் அவர்களுக்காக பிழைப்பொறுக்கத் தேடுவதாகக் கூறினார்கள்.

“நான் விரைவில் என் இறைவனிடத்தில் உங்களுக்காக மன்னிப்புக் கோருவேன்.” (12: 98)

இது போன்ற ஆதாரங்கள் அனைத்தும் வஸீலா என்பது முன் சென்ற உம்மத்தாரின் வழிமுறையாக இருந்தது என்பதை ஊர்ஜிதம் செய்கின்றன.

ஆயினும், வஸீலாவுடைய சந்தர்ப்பங்களில் எல்லைகளை சரியாகப் பேணிக் கொள்வது மிக இன்றியமையாத அம்சமாகும். இறைநேசர்கள், அனைத்து விடயங்களிலும் தாமதாக சக்தி கொண்டவர்கள் என்றோ, அவர்களுக்கு அல்லாஹ்வின் அனுமதியோ, உதவியோ அவசியமற்றது என்றோ நம்பிக்கை கொள்ளக் கூடாது. இது, மன்னிக்க முடியாத பாவச் செயலான இணைவைத்தலில் கொண்டு சேர்க்கும்.

மேலும், வஸீலா தேடுவதென்பது, இறைநேசர்களை வணங்கும் அடிப்படையில் அமைந்து விட்டால், அதுவும் இணைவைத்தலாகி விடும். இறைநேசர்களாயினும் அவர்களும் அல்லாஹ்வின் அடியார்களாகவும், அவனது உதவியின்றி எவ்வித காரியமாற்றுவதற்கும் சக்தியற்றவர்களாகவுமே இருக்கின்றார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத அம்சமாகும்.

“(நுபியே!) கூறுவீராக! அல்லாஹ் நாடினாலே தவிர, எனக்கு நானே நன்மை-தீமையைத் தடுத்துக் கொள்வதற்கும் சக்தி பெறமாட்டேன்.” (07:188)

எல்லா மத்தஹயைச் சேர்ந்தவர்களிடத்திலும் வஸீலா தேடும் விசயத்தில் சார்பாகவும் எதிராகவும் அதி தீவிரப் போக்கைக் கடைப்பிடிப்போர் உள்ளனர். இவர்களுக்கு இதன் உண்மை தெளிவுபடுத்தப் பட்டு வழிகாட்டப்படுவது அவசியமாகும்.

8. நயிமார்களுடைய அழைப்பு

உலகிற்கு அனுப்பப்பட்ட அனைத்து நயிமார்களினதும் அழைப்பின் நோக்கம் ஒன்றாகவே இருந்துள்ளது என நம்புகின்றோம். அது, மனிதர்களை இறைநம்பிக்கையின் மூலமாகவும், மறுமை விகவாசத்தின் மூலமாகவும் விமோசனத்தின் பால் கொண்டு சேர்ப்பதாகவே இருந்தது. இந்நோக்கை அடைவதற்காக, சுற்பித்தல், முறையான பயிற்றுவித்தல், வழிகாட்டல் என பல்வேறு அர்ப்பணிப்புடனான பணிகளை அவர்கள் மேற்கொண்டார்கள். இதன் காரணமாகவே, அனைத்து நயிமார்களும் முஸ்லிம்களிடத்தில் ஏற்றத்தாழ்வின் மதிப்புமிக்கவர்களாகவும் விருப்புக்குரியவர்களாகவும் விளங்குகின்றார்கள்.

“அவனுடைய தூதர்களில் எவருக்கிடையிலும் நாங்கள் வேற்றுமைப்படுத்தி விடமாட்டோம்.” (02: 285)

காலவோட்டத்தில் மனித இனத்தின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு ஏற்படாத விதத்தில், அவர்களுக்கு கட்டம் கட்டமாக வழங்கப்பட்டு வந்த சமய வழிகாட்டல்கள், பின்னையது முன்னையதை விட பரிபூரணத்துவத்தில் கூடியதாகவும் ஆழமிக்கதாகவும் காணப்பட்டது.

இறுதியாக, மிகப் பரிபூரணத்துவம் பெற்ற வழிகாட்டலின் அவசியமும் அதற்குரிய நிலைமைகளும் தோன்றிய போது இறுதி வேதமாக இஸ்லாம் அருளப்பட்டது. கட்டம் கட்டமாக முன்னர் வழங்கப்பட்டு வந்த முன்னைய வழிகாட்டல்களை விஞ்சிய அதன் பரிபூரணத்துவத்தைப் பற்றி பின்வரும் இறைவாக்கு வெளியாகியது.

“இன்றைய நாள், உங்களுக்காக உங்களது மார்க்கத்தை நான் பரிபூரணமாக்கி வைத்து விட்டேன். இன்னும், என்னுடைய அருட்கொடையை உங்கள் மீது முழுமையாக்கி விட்டேன். மேலும், உங்களுக்காக இஸ்லாத்தை மார்க்கமாக நான் பொருந்திக் கொண்டேன்.”

(05:03)

9. முந்திய நபியார்களின் அறிவிப்பு

அநேகமான நபியார்கள், தமக்குப் பின் வரவுள்ள இறைத்தூதரைப் பற்றிய முன்னறிவிப்புகளை மக்களுக்கு வழங்கி உள்ளனர். நபி மூஸா (அலை), நபி ஈஸா (அலை) ஆகியோர் இறுதி இறைத்தூதரான முஹம்மத் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி) நபியின் வருகை பற்றி மக்களுக்கு முன்னறிவிப்பு செய்துள்ளார்கள். அவற்றில் சில இப்போதும் அச்சமயத்தவர்களது வேத நூல்களில் காணப்படுகின்றன.

“அவர்கள் தங்களிடமுள்ள தவ்ராத்திலும், இன்ஜீலிலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள உமமி நபியான இத்தூதரை பின்பற்றுக்கின்றார்கள்..... அவர்கள் தாம் வெற்றியாளர்கள்.”
(07:157)

நபி முஹம்மதின் (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி) நபித்துவத்திற்கு முன்னர், யஹூதிகளின் மிகப் பெரும் கூட்டமொன்று, மதீனாவில் குடியேறி, முஹம்மத் நபியவர்களின் வருகையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தது. ஏனெனில், அவர்களது வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்த இறைத்தூதர் இம்மண்ணிலிருந்து தான் வருவார் என அவர்கள் நம்பியிருந்தனர்.

நபி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி), உலகில் தமது தூதுத்துவத்தைப் பகிரங்கப்படுத்திய போது, அவர்களில் சிலர் அதனை ஏற்றுக் கொண்டனர். வேறு சிலரோ தமது நலனையும், சுயலாபத்தையும் கருத்திற் கொண்டு நபியவர்களைப் பறக்கணித்து அலட்சியம் செய்தனர் என வரலாறு கூறுகின்றது.

10. நபியார்களும் சீர்திருத்தப் பணியும்

நமது நம்பிக்கையின் படி, இஸ்லாம் மார்க்கம், வெறுமனே மனிதர்களது ஆன்மீக நிலையை தெளிவுபடுத்தி, நல்லொழுக்கத்தை வரையறை செய்வதற்காக மட்டும் உருவாக்கப்பட்டதல்ல. மாறாக அது, சமூக வாழ்வின் அனைத்துப் பரிமாணங்களையும் சீர்படுத்திச் சிறப்புறச் செய்வதிலும் கவனம் செலுத்துகிறது. அன்றாட வாழ்வுக்கு அவசியமான பல்வேறுபட்ட சாஸ்திரங்களையும்

கலைகளையும் மக்கள் நயமார்களிடமிருந்து கற்றுக் கொண்டார்கள். அல்கூர்ஆனும் அவற்றுள் சிலவற்றைத் தொட்டுக் காட்டுகிறது.

சமூகங்களின் மத்தியில் நீதியை நிலைநிறுத்துவதும் நயமார்களுடைய முக்கிய பணியாக விளங்கியது என நாம் நம்புகிறோம்.

“நிச்சயமாக நாம், நம்முடைய தூதர்களை தெளிவான அத்தாட்சிகளுடன் அனுப்பி வைத்தோம். அவர்களுடன் வேதத்தையும், நீதியைக் கொண்டு நிலைத்திருப்பதற்காக தராசையும் இறக்கினோம்.” (57: 25)

11. மானூட சமத்துவம் பேணல்

நயமார்கள் எவரும் இன, வர்க்க, குல ரீதியான வேறுபாடுகளை அங்கீகரிக்கவில்லை. சகல குலத்தாரும், சகல மொழி பேசுவோரும் அவர்களது பார்வையில் சமத்துவம் மிக்கவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இதைத் தான் அல்கூர்ஆன் இவ்வாறு கூறுகின்றது:

“மனிதர்களே! நிச்சயமாக நாம், உங்களை ஒர் ஆண், ஒரு பெண்ணிலிருந்தே படைத்தோம். இன்னும், ஒருவருக்கொருவர் அறிமுகமாகிக் கொள்வதற்காக உங்களை கிளைகளாகவும், கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கினோம். நிச்சயமாக, அல்லாஹ்விடத்தில் உங்களில் மிகக் கண்ணியமுள்ளவர் உங்களில் மிகக் கப்பயத்தியுடையவர் தான்.” (49: 13)

நயி (ஸல்லல்லாஹு அலைஹி வஆலிஹி) அவர்கள், ஹஜ்ஜதில் விதாவின் போது, மினாவில் வைத்து, ஒட்டசத்தின் மீது அமர்ந்தவர்களாக மக்களை நோக்கிச் சொன்னார்கள்:

“மனிதர்களே! அறிந்து கொள்ளுங்கள். உங்கள் இறைவனும் ஒருவன். உங்கள் தந்தையும் ஒருவர். எனவே, இறையச்சத்தின் மூலமாக அல்லாமல், வேறெதனாலும் ஒர் அறமி

அஐமியை விட சிறந்தவரில்லை. ஓர் அஐமியும் அறபியை விட சிறந்தவரில்லை. இன்னும், சுறுப்பனுக்கு சிவந்த நிறமுடையவனை விட சிறப்பில்லை, சிவந்த நிறமுடையவனுக்கு சுறுப்பனை விட சிறப்பில்லை. எனவே, நான் இறை தூதை எத்தி வைத்து விட்டேனா?" என்று வினவினார்கள்.

அதற்கு அங்கிருந்தோர் “ஆம்” எனக் கூற, நபி (ஸல்) அவர்கள், “இங்கு சமூகமளித்திருப்பவர்கள், வராதிருப்போருக்கு இவற்றைத் தெரியப் படுத்துங்கள்” எனக் கூறினார்கள்.

(தப்ஸீருல் குர்துபி - பாக 9 - பக் 6162)

12. இஸ்லாமும் மனிதனது இயல்புக்கமும்

ஏகத்துவத்தின் அடிப்படையில் அல்லாஹ்வைப் பற்றிய நம்பிக்கையும், நபிமார்களது சுற்பித்தலின் அடிப்படைகளும் இயல்பாகவே மனிதர்களுடைய ஆத்மாவுடன் மேலோட்டமாக பின்னிப் பிணைந்து காணப்படுகின்றன என நாம் நம்புகின்றோம். இறைத் தூதர்கள், அதிக கனி தரக்கூடிய இவ்விதைகளுக்கு வஹியேனும் கடலிலிருந்து நீர் பாய்ச்சி, அவற்றின் ஓரங்களிலிருந்து விரிக் போன்ற களைகளை அப்புறப்படுத்தினார்கள்.

“எந்த இயல்பில் அல்லாஹ் மனிதர்களைப் படைத்தானோ, அதுவே அல்லாஹ்வின் இயற்கை மாரக்கமாகும். அல்லாஹ்வின் படைத்தலில் மாற்றமில்லை. அதுவே நிலையான மாரக்கமாகும். ஆனால், மனிதர்களில் பெரும்பாலானோர் இதை அறிய மாட்டார்கள்.” (30: 30)

இதனால் தான், மக்களிடையே சமய நம்பிக்கை தொன்மை வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. பெரும் வரலாற்றாசிரியர்களின் கூற்றும் படி, நாஸ்திகம் என்பது மிகவும் அரிதாகக் காணப்பட்ட ஒன்றாகும். வாழ்நாள் முழுவதும் சமய விரோத அடக்குமுறைகளுக்கும் தூர்ப் பிரசாரங்களுக்கும் மத்தியில் வாழ்ந்த மக்களும் கூட, சுதந்திரத்தின் பின்னான வாழ்வில் சமயத்தின் பால் வேட்கையோடு ஓடி வருகின்றார்கள்.

ஆனால், முன்னிருந்த பல சமுதாயத்தவர்களின் வளர்ச்சியடையாத கலாசாரப் பண்புகள், அவர்களது மார்க்கத்திலும் ஒழுக்க நெறிமுறைகளிலும் மூடக் கொள்கைகள் இரண்டறக் கலப்பதற்குக் காரணமாக அமைந்திருந்தன என்ற உண்மையையும் மறுக்க முடியாது. மனிதர்களது இயல்புக்கமான மார்க்கத்தை, இத்தகைய கறைபடிந்த மூடக் கொள்கைகளிலிருந்து பரிசுத்தமாக்குவதும் நயிமார்களின் ஒரு முக்கிய பணியாக விளங்குகிறது.